

Regjeringen vil slutte sig til den foreslaaede Lov — i hvilket Tilfælde da altid et Andragende om Lovens Forelæggelse vil have samme Betydning —, medens Initiativets uheldige Benyttelse ei sjældent har fremkaldt umodne Forslag og bittere Diskussioner og spildt megen Tid.

Den nærmeste Grund til Lovudkastets her omhandlede Bestemmelse er imidlertid Hensynet til Hertugdømmernes Stilling. Det er Ministeriet og vistnok Flere af det høitagtede Things Medlemmer bekendt, at det foreløbige Rigsraad ikke har villet gaae ind paa at indgive Andragende om besluttende Medvirkning i Lovgivningsfager, hvilket hidrørte derfra, at man i Hertugdømmerne netop har frygtet for Benyttelsen af Initiativet i en Fællessforsamling, hvoraf deres Repræsentation kun udgjorde de $\frac{2}{5}$, Kongerigets de $\frac{3}{5}$, hvor Lovforslaget kunde vedtages med simpel Pluralitet, og hvor Benyttelsen af det Kongelige Veto ei vilde afgive tilstrækkelig Beskyttelse imod en Tilfidsfættelse af Hertugdømmernes Interesser. Det er Ministeriets Overbeviisning, at ingen Forskrift i Udkastet har bidraget saa Meget til, at Hertugdømmernes Repræsentation i Rigsraadet har, med Undtagelse af Gen, tiltraadt Udkastet, og til, at Oppositionen imod Udkastet i disse Landsdele selv ei er bleven stærkere, som den Bestemmelse, at Love om fælles Anliggender alene kunne indbringes efter Kongens Befaling, i Forbindelse med den senere Bestemmelse om Udkastenes tredie Behandling. Forholdet haaber jeg iøvrigt vil blive et andet, naar engang Rigsraadet kommer til at arbejde, da saa uden Tvivl alle disse Skrupler og al den Frygt for en stor Deel vil tabe sig. Men nu er den der og tør ei lades ude af Betragtning.

At Rigsraadets besluttende Myndighed i Lovgivningsfager skulde i en væsentlig Grad være lammet derved, at, naar det har undergivet Lovudkastet tvende Behandlinger og uden nogen Indskrænkning ombannet Loven ved Ændringsforslag, Regjeringen da skal erklære sig over, hvilke af Forandringerne den kan gaae ind paa, og derpaa forelægge det forandrede Udkast til Rigsraadets Billigelse eller

Forkastelse, har man ei kunnet antage. Det staaer under disse Former ligesuldt fast, at intet Udkast kan blive til Lov uden Rigsraadets Samtykke og ei anderledes, end Rigsraadet vil samtykke det, at dette altsaa har en besluttende Medvirkning ved Lovgivningen. Det er Regjeringen, der har forelagt Lovforslaget; det maa altsaa i Regelen være Regjeringens Ønske at faae det fremmet; den maa derfor under de Conferencer, som under naturlige og sædvanlige Forhold ville finde Steed med Rigsraadet, navnlig gennem dets Udvalg, indrømme de Forandringer, som den paa nogen Maade kan finde forsvarlige; den skal forud meddele Rigsraadet sin endelige Beslutning om, hvilke Forandringer den da ei kan tiltræde, og Afgjørelsen af, om Loven saa skal udkomme, berøver da paa Rigsraadet, og Regjeringen maa, naar Raadet forkaster Loven, og den fremdeles ønskes fremmet, i Regelen indrømme Endeel af de attraaede Modificationer, inden Loven bringes for i en følgende Forsamling. Ministeriet kan ei antage, at det vilde være en væsentlig heldigere Stilling for Rigsraadet, at Regjeringen under Sagens tredie Behandling ved de af den stillede Ændringsforslag kunde fordre Lovforslaget restitueret med Forkastelse af de under 2den Behandling antagne Ændringsforslag, forbeholdende Rigsraadet Anvendelsen af det Kongelige Veto, og jeg kan ei heller ansee det bekræftet ved Erfaring paa Rigsdagen. Men hvad enten nu den ene eller den anden Form er heldigst for Rigsraadets Stilling, saa staaer dog den Hovedbetragtning fast, at det saa ofte er skeet, at en Lovs Bærd er blevet forringet ved Ændringsforslag, som ere fremkomne ved tredie Behandling, uden den foregaaende grundigere Drøftelse, som man dog har villet, at der skulde blive alle Lovbestemmelser tildeel. Endeligen tør man ei heller oversee det vigtige Moment, at under et Lokammersystem kunne slige Feil rettes ved Behandlingen i det andet Thing; men Recurs savner man her, og et uheldigt Ændringsforslags Antagelse ved tredie Behandling i Rigsraadet vilde da let kunne spilde et heelt omfattende Lovarbejde.

I Genhold hertil maa jeg fastholde den